

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,

Zápolya-utca 1-33 szám,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felölös szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Előfizetési árak:

Egész évre ——— 24 kor
Félévre ——— 12 .
Negyedévre ——— 6 .
Egy órára ——— 2 .
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el
Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik

vasár- és ünnepnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Nagybecskerek, 1906.

XXXV. évfolyam. 176. szám.

Péntek, augusztus 3.

A kiegyezési tárgyalások.

— augusztus 3.

A parlamenti szünetben, miután az állam gépezete nem állhat meg, nem lehet teljes pihenés.

Es folyik is a munka az intézők kezében, talán még jobban, mint a parlamenti élet forrongása közepette.

E munkálkodás előterében most a kiegyezési tárgyalásoknak kellene állni, mivel hogy a kiegyezés kérdése már erősen rászorult a rendezésre.

A magyar kormány teljes erővel neki is indult ennek a munkának s érvekké, adatokkal, tervezetekkel felszerelve várta a kiegyezési tárgyalások megkezdését.

Az ischti audienciát tekintették nálunk a tárgyalások kiinduló pontjának, amelytől kezdve a magyar és osztrák kormány fejei érintkezésbe lépnek egymással s megbeszélnek az érdemleges tárgyalások előkészítésének módját.

Mindkét államban érdeklődéssel néztek a tárgyalások elé, annál is inkább, mert ezek most bizonyos új formák között folynának s talán új alapot raknának le a jövőre a kiegyezés dolgában.

Legujabban azonban az a meglepő hír érkezik, hogy a kiegyezés dolgában a nyár folyamán nem történik semmi. Meglepő és nyugtalanító, mert a nyári parlamenti szünet volna a legalkalmasabb ilyen nagyszabású munkálat előkészítésére, a mikor nem zavarják a tárgyalásokat más politikai ügyek s a kormányok osztatlan figyelemmel intézhetik a tárgyalásokat.

A tárgyalások elhalasztása nem a magyar kormány akarata, hanem az osztrák kormány kívánsága és ez viszi az ügybe a nyugtalanító érzést.

Eddig ugyanis az osztrák kormány

volt az, amely a kiegyezési tárgyalások megindítását sürgette s már korán jelezte, hogy memorandumot ad nekünk, amely Ausztriának a kiegyezéssel kapcsolatos kívánságait foglalja magában. Ez a memorandum azonban elmaradt s az osztrák miniszterelnök Ischbe utazván azt proponálta a királynak, hogy a nyár folyamán a kiegyezés dolgában ne történjék semmi. Ebbe a király bele is egyezett.

Az osztrák miniszterelnök a kiegyezési tárgyalások elhalasztásának okát abba a szépségflastromba burkolja, hogy a királynak szüksége van pihenőre s meg kell őt kímélni attól a fáradtságtól, hogy az idei nyáron is kivegye a maga kényszerű részét a politikai tárgyalásokból.

Ez az ok azonban bizonyosan messze áll a valódi októl. S a tárgyalások elhalasztása mögött alkalmasint az osztrák taktika rejtezik. Vagy nincs tisztában egyes dolgokkal az osztrák kormány s a nyarat arra akarja fölhasználni, hogy megfigyelje ezekben a dolgokban a közvélemény kialakulását, vagy pedig valamely váratlan oldaltámadással akarja zavarba hozni a magyar kormányt akkor, mikor annak figyelme más oldalról lesz teljes erővel igénybe véve. Ez ismeretes osztrák fogás.

Ezuttal azonban az osztrák kormány erősen csalatkozni fog. A Wekerle-kormány nem az a zöld kabinet, amelyet ilyesvalami fogással zavarba lehet hozni s nagyon erősen áll a lábán a politikai küzdelmekben, különösen Ausztriával szemben és minden időben teljes erő áll rendelkezésére a kiegyezési küzdelemben. Bizonyára kellemetlen, hogy mikor oly sok kérdés rendezetlen, még a kiegyezési kérdésben is tovább tart a zavar és a bizonytalanság, de hisszük, hogy az osztrákoknak nem fog sikerülni a zavarosban halászni.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) minden nap reggeli 1/2 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől 5 óráig délután; ugyanazon napokon este 1/2-6 óráig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap délben gőzfürdő. A kádfürdő egész nap nyitva marad.

Augusztus 11. Könyvnyomdászok táncestélye a „Pest”-szállodában.

Augusztus 13. Közig. bizottság ülése.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Dezpotovics Vladimir homonnai állami polgári iskolai rendes tanítót, jelenlegi minőségben, a zombolyai államilag segélyezett községi polgári iskolához helyezte át.

— **Házasság.** Pál (Weisz) Aladár hirlapíró, a Temesvári Hirlap segédszerkesztője házasságra lépett Auspitz Malvinnal Temesvárott.

— **Az iparcikkkel való házalás betiltása.** Ismeretes a kereskedelemügyi miniszternek az az álláspontja, hogy a — fölmerült számtalan visszaéléssel szemben — végképp eltiltja a községekben és városokban az iparcikkkel való házaló kereskedést. Legutóbb Szentek város képviselőtestülete hozott oly értelmű határozatot, amelynél fogva a házalást a város területén tiltja. A kereskedelemügyi miniszter ezt a határozatot jóváhagyta és mivel ez a döntése elvi jelentőségű, most közli az összes törvényhatóságokkal.

— **Az új katonai házassági szabályok.** Bécsből jelenték: A közös hadügyminiszteriumban már hosszabb ideje dolgoznak a hadsereg házassági szabályzatának megváltoztatásán. A tervezet az egyes központi osztályok már helyben hagyták s most megkapja mindkét honvédelmi miniszter is. Az új tervezet, mint hírlik, csak mérsékeltent jelent javulást az eddigi szabályzathoz képest, a házassági kauciót alig szállítja le valamivel. De már ez is vívmány, mert félt volt, hogy ép ellenkezőleg föl fogják emelni. 1886-ig tudvalevőleg ugynevezett megjelölt kauciók voltak, rangfokozatonként megállapított nagyságban, amely mellett még biztosított mellékjövödelem kimutatását is követelték. Most,

A „TORONTÁL” tárcája.

A zöld bluz.

Négy héten keresztül naponként látták egymást, feszitlenül társalogtak, már amint ez szokás az erdőnek, erő gyümölcsfáknak és friss szénának illatában. Mint barátok... S mégis beszélgetésük jelentéktelen szavaiban mintha több rejlett volna. Sokszor támadtak jelentős szünetek, nyomott hangulatok, mintegy egy kimondatlan szóra várók, mint egy felhős nyári nap a megváltozó villámra.

A férfi azonban halogatta ezt a szót. Szerette az édes bizonytalanságot — az édeset, mert hisz alapjában véve bizonyos volt a dolgában. A leány sok beszédes jellel elárulta ezt.

Az utolsó napig, elutazása napjáig halogatta a dolgot. Ma azonban beszélni fog, mert nem akarja őt elveszíteni. Mindaddig csak készlődött. Jobb szerette volna persze, ha az utolsó hetek ingerlő játéka még tovább tart vagy csak most kezdődhetnék, mindig félt az elhatározó lépésektől, még akkor is, ha — mint most — bizonyos volt benne, hogy boldogsághoz visznek. Ideges emberek mindig rosszul érzik magukat, ha bezáródik mögöttük egy ajtó. De most beszélni fog, nem akarja a leányt elveszíteni.

Nagyon izgatott volt. Nem mintha elutasítástól félt volna. Igaz, hogy semmi sem bizonyos és egy nő elhatározásai meg éppen bizonytalanok. De a leány nem volt szeszélyes nem hajlott pillanatnyi hangulataira. Ilyen asszony kell nekem — gondolta mosolyogva.

Korán jött. A nyugtalanság elűzte hazulról, érzése a leány felé kergette, a kedves, az óhajtott felé. Maga elé képzelte, amint tegnap este látta fehér ruhában. Az idő nem igen illet ahhoz a lépéshez, melyre most készült, inkább a pillanat

vágytalan élvezetére figyelmeztetett, csendes resignációra. A levelek lassan hullottak a sárga hársfákról, mint sok fáradt, elnémult szív. Idős nyárfák vihártépte koronáin néhány nagy fekete varju ült és bánatosan káromgott. Ez volt az egyetlen hang az egész környéken. A vidéket halvány napfény sugározta be, mint egy fehéres fától, mely a közelséget távolsággá, a távolságot láthatatlanná teszi. Fehér pókhálóban fényes vízecseppek ragyogtak.

A kastély tornyából óráütés hangzott: a kitűzött idő. Az országúton elnézett a helység irányában. A türelmetlenül várt jött már, gyors, ruganyos léptekkel. Egy kertajtó oszlopai között pillantotta őt meg, szinte azt szerette volna feléje kiáltani: Maradj ott! Állj meg egy pillanattig!... Ezután találkoztak és természetesen közömbös dolgokról beszéltek, mint olyanok, kiknek volna fontos mondani valójuk, de nem tudnak belefogni.

Kezdiék az időjárásról. Hogy ma tán legszébb a nap az egész esztendőben s ez még nehezebbé teszi a távozást.

— Hát ön is távozni készül? — kérdi a leány.

— Elmegyek. Rettenetes dolog egyedül maradni ott, ahol megszoktunk egy kedves társaságot.

A leány lesütötte a szemét. Most könnyű lett volna átmenetet találni ahhoz, amit mondani készült, de nem szólt. Nemcsak halogató természetén mult ezuttal, a leány jelenléte is lehütötte. Sehogy sem tudott a tegnap esti lelkes hangulatba jutni. Valami lehangolta, nem tudta micsoda. Sajnálta, hogy tegnap, érzelmeinek túladásában nem beszélt.

— Még egy óra — szól a leány. — Podgyászom már a vasútnál van.

Halk sóhajt hallatott e szavak közben. A közeli válság félelme, a lehetősége annak, hogy örökre elveszíti a leányt, feltűzölte a férfit. Be-

szélt az ily kis székvarosok varázsáról. Mily szépek ezek a maguk zárkózottságában. Minden kastély egy-egy oázis a répaföldek, pályaudvarok, vásárcsarnokok és kaszárnyák nagy sivatagában. Az persze más kérdés, hogy négy hétnél tovább jól érzi-e magát bennük az ember, nem kívánkozik-e a nagyváros éttermei és aszfaltja után. Meg kellene próbálni. Hisz ismeri az oszlopok bejáróju házat. Ha meglátom, mindig azt hiszem, hogy itt oly jól lehetne élni. Még kertet is csinálhatna az ember magának, tenyészíthetne benne vete-ményt, virágot. Csakhogy — a magány.

Azt akarta mondani: „Ha el tudná magát szánni, hogy ezt a magányt megosztja velem.” Oly természetes volt, szinte kikerülhetetlen, hogy ez következék.

De most sem következett. Valami megzavarta.

Egyszerre csak meglátta, mi okozta zavarát. A leány bluz. Haragoszöld, kockás bluz, fekete bársonyszalaggal. Egyike azoknak a bántóan csunya, teuton-izlést eláruló riktó ruhadaraboknak, melyek elől messze szökött, ha az utcán meglátta. S most itt van szemé előtt s még el sem fordulhat. Ha a leánnyal beszél, rá kell nézni.

A leány bánatosan, de rajongó lelkesedéssel beszélt a hervadó természetről. Hallgatta őt. S közben egyre nézte azt a disszonanciát, mely a bluz élénk színe s a természet fakuló, hervadó zöldje közt van.

Micsoda izléstelenség! gondolta, sőt több ez: érzéketlenség. Minek az ily öltözet s ha van is, miért veszi ilyenkor magára? Szinte sértésnek érezte ezt. Hiszen oly órában, melynek jelentőségét csak sejtette, megválogathatta volna az öltözködést. Ugy kellett volna öltözködni, hogy mintegy beleilleszkedjék a természet harmóniájába. Vannak szürke, elmosódó színű, barna, faközöld szövetek is.

Ha a kirakatokban színben simulékony,

husz év után, vissza akarnak térni ehhez a rendszerhez s valószínű, hogy az alantas tisztkaucióját 40.000 koronában állapítják meg, kapitányát 30.000 koronában, őrnagyát 20.000 koronában, viszont a vezérkari és haditengerészeti tisztkaucióját fölemelik. A hetedik rangosztálytól följebb nem követelik a mellékjövédlem kimutatását. A tervezet még nem végleges, és a kibocsátása erre az évre nem is várható, csak jövőre.

— **Kivándorlók figyelmébe.** Gróf Andrássy Gyula belügyminiszterétől körirat érkezett a törvényhatóságokhoz, melyet a belügyminiszter a kivándorlók figyelmébe ajánl. A belügyminiszter köriratában az foglaltatik, hogy az afrikai Transzvál- és Oranje-államok csak oly kivándorlókat bocsájtanak partra, akik írni és olvasni tudnak.

— **Mulság.** A törökbecse—araci ifjusági önképzőkör f. évi augusztus hó 5-én, vasárnap a Royal szálló udvarán felépült nyári szinkörében, saját könyvtára javára, Parlagi Béla az orsz. m. kir. színművészeti akadémia növendékének közreműködésével tarka színpadot rendez a következő műsorral: 1. A szálka. Vigjáték 1 felvonásban. Szereplők: Szabó István, Gerő Franciska, Parlagi Béla, Raskó Mariska. Történelmi Budapest. Szabó Kálmán lakásán. Idő jelenkor. 2. Kuplák „Gésák” című operettből: előadja László Jenő. 3. Magyar szülő tánc, lejtő Löbl Margitka. 4. Magyar népdalok, éneklő Luxeder Zoltán. 5. Bernáték kocsiszék. Fővárosi jelenet. Szereplők: László Jenő, Witz Irma, Parlagi Béla. Kezdeté este 8 órakor. Az előadás után tánc.

— **Nagy tüzvész Lovrinban.** Lovrinból jelentik: Tegnapelőtt délután, eddig ismeretlen okból kigyulladt Reiter József pusztáján egy szalmakazal. A tűz, mely gyorsan terjedt, csakhamar Reiter egész idei termését elhamvasztotta. Bár csaknem az egész község lakossága ott volt a tűz körül, legfeljebb csak a tűz tovaterjedését tudták megakadályozni. A kár több ezer korona.

— **Mehala és Temesvár.** Temesvárról írják: Mehala községnek Temesvárhoz való bekebelezése mindjobban közeledik a realizáláshoz. Tegnapelőtt délután a mehalai polgárság multkori közgyűlése által delegált 12-es bizottság tartott ülést, amelyen különösen a rendkívüli közgyűlés egybehívásához szükséges aláírások beszerzésének a kérdésével foglalkoztak. Elhatározták, hogy Mehala 4 kerületre osztják be és minden kerületbe egy hármas szavazatszedő-bizottságot delegálnak. Amint a bizottságok elkészültek munkájukkal, egybehívják a rendkívüli közgyűlést, amelyen hivatalosan is állást foglalnak az egyesítés mellett. Az erre vonatkozó határozatot közlik Temesvár szab. kir. város törvényhatósági bizottságával.

— **Betegség miatt a halálba.** Mint Nagy-kikindáról jelentik: Rosenblüth Béla harminckétéves nyomdászsegéd, kit a tuberkulózis már évekként elzárta rokkantá tett, betegsége miatti

elkeseredésében tegnap lakásán föbelötte magát s meghalt.

— **A huszdrágaság.** Fővárosi levelezőnk írja: A szerb határ elzárása miatt a budapesti marhavásárról elmaradt a szerb szarvasmarha. A fölhozatal megcsökkent, ellenben nagyon sok a vásáron a külföldi kereskedő, akik kivételre vásárolják az állatokat. A budapesti mészárosok tegnapelőtt rendkívüli ipartestületi közgyűlést tartottak, amelyen azt vitatták, hogy ha az állatok nem változnak, kénytelenek lesznek becsukni a mészárszékeket, mert nem lesz elegendő hus. A közgyűlés határozata alapján tegnap a mészárosok küldöttsége járt Bárczy István dr. polgármesternél. A polgármester válaszában megígérte, hogy sürgősen cselekedni fog a dolgokat, amelyek közvetlenül összefüggésben vannak a hus drágulásával, mielőbb el fogja intézni. Megígérte egyben azt is, hogy közbenjár a kormánynál a szerb vagy román határ megnyitása érdekében.

— **A ballada.** A miniszteri biztos meglátogatta a felsőbb leányiskolát. Az egyik osztályban éppen irodalomtörténeti óra volt.

— Kisasszony, szólított fel egy tüzesszemű, fekete hajú leányt a profesor... Mit tud a balladáról?

A leányka csak szepep.

— Nos, bátran kisasszony! Ki írta a legszebb balladákat?

A leány irul-pirul, de felelni nem tud.

— Nos, csak bátran. Ki írta azokat a homályos, lüktető, sejtető balladákat. Azokat a heves folyású, izgató történeteket?

A gimnázista kisasszony most már nyugodt határozottsággal feleli:

— Boccaccio.

— **A nyomdászok táncmulatsága.** A nagybecskereki könyvnyomdászok szakszervelete, mint már említettük, tombolával egybekötött zártkörű táncmulatságot rendez augusztus hó 11-én, szombaton a „Pest-szálloda” összes helyiségeiben. Belépődíj: Előre váltott személyijegy 50 fillér, este a pénztárnál 60 fillér. Jegyek előre válthatók: Schneider János könyvkereskedésében és Boskovits L. J. üzletében. Kezdeté 9 órakor. Tombolatárgyakat közönséggel fogad a rendezőbizottság s kéri azokat Kiss József urhoz (Pleitzy-nyomda) küldeni.

— **A Béga titka.** Lapunk tegnapi számában e cím alatt foglalkoztunk Kadarcza Viktor posta- és táviró segédtsízt rejtelmes eltűnésével és megemlítettük, hogy a fiatal ember ruháit az erdő mellett a Bégapartján találták. Ma azután — mint értesülünk — szerb halászkok a Napholtz-féle téglagyár közelében rábukkantak a folyóban Kadarcza holttestére, amelyt a rendőrségi hallottaskamrába szállítottak. Az a föltevés, hogy Kadarcza a vízben föbelötte volna magát nem bizonyult valósnak, mert a holttest nem mutat lövési sebet sehol. A szerencsétlenül

véget ért misantrop természetű postatisztet ma délután fogják a rendőrségi halottaskamrából eitemetni.

— **A féltékenység áldozata.** Véres családi dráma tartja izgatottságban Temesremete község lakosságát. Müller Borbála három hónap előtt ment férjhez Szigeti Arthur váltóörhöz. Házaságuk kezdetől fogva szerencsétlen és boldogtalan volt, mert a férj, aki rendkívüli féltékeny természetű ember, állandóan gyanúsította és ültötte-verte a fiatal asszonyt. Az asszony végre megunt a férje brutalitásait, amely élete minden óráját megkeserítette és elhatározta, hogy elmegy az urától. Mult hó 31-én délután — bucsu nélkül — el is hagyta a házat és nővérehez, Simon Bélánéhoz ment, akinek férje színtén váltóör. Aznap este megjelent Simonkánál Szigeti György, a férj bátyja és megkérte az asszonyt, hogy térjen vissza a családjához, ha nem is az ura, de legalább a kedvéért. Az asszony, bár nem szívesen, engedett a kérésnek és visszament az urához. Az ura durván fogadta, leszárdta, sőt arcul is ütötte. Emiatt a bánásmód miatt az asszony tegnapelőtt megint elment az urától a nővérehez. Este fél 10 felé megjelent a házban a férje és követelte, hogy térjen vissza. Az asszony ezt megtagadta, amire Szigeti forgópisztolyt rántott elő; az asszony rémülten menekült a konyhába, azonban Szigeti utána ment és mellbelötte. Az esetben Simon Béla pályaőr és felesége, Simon Katalin voltak a tanúi. Az asszony, akit súlyos sebével a temesvári kórházba szállították, a halállal vívódik, a merénylő férjét letartóztatták.

— **Agyonvert gazdatiszt.** Magyarországról írják a következő rémes esetet: Maximovics Milán dr. eszéki ügyvédnek Magyarorszákos község szomszédságában levő Opjanda nevű pusztáján volt alkalmazva Fehér Gábor 52 éves gazdatiszt, akit mindenki, aki csak ösmerte nagyra-becsült és szeretett. Ő volt munkásainak és cselédeinek édesapja, aki mindenkor keresztül tudta vinni jogos követeléseik érvényre jutását. Fehér tegnapelőtt este hét és nyolc óra közt, rendes szokásához képest körülözélt a gazdaságban és ekkor észrevette, hogy a Rosu testvérek, két magyarorszákos napszamos, egy 4 korona értékű lópokrócot loptak az istállóból. A lelkiismeretes gazdatiszt azonnal kérdőre vonta a tolvajokat, akik kezdetben ölték-hatoltak, majd pedig becsalták a szerencsétlen embert az istállóba, ahol vasvillakkal agyonverték. Amikor később az egyik kocsis belepelt az istállóba, borzalmas látvány tárult szeme elé. Ott talalta a gazdatisztet véreben fagyva — holtan. Fehér holtteste iszonyuan meg volt csonkítva. Koponyája teljesen össze-vissza repedve, az agyveleje kilocsesant, szeméi kidülledtek és végtárgjai össze voltak zuva. Mikor a kocsi a borzalmas látványtól elszedülve, végre mégis magához tért, segítségért kiáltott, de későn volt minden, a szerencsétlen ember már kiszervegett. Azonnal értesítették az esetről a csendőrséget, amely nyomban megindította a nyomozást, amely még az éj folyamán eredményre is vezetett, mert a két Rosut gyanúsították a gyilkosság elkövetésével. Az áldozat 52 éves volt, nős és négy kiskorú gyermek apja.

— **Furcsa rabkísérés.** Jovi János vadász-közlegényt, akit mint rabot vittek Szászvárosról Temesvárra és aki ott kíséretével együtt eltűnt, tegnapelőtt délután két órakor egy harmadrendű gyárvárosi fogadóban megtalálták. Jovival ott voltak az őrei is, egy őrmester és egy közlegény, akik egybehangzóan azt vallották, hogy mitűnt vasárnap nincs a fogházban rabfelvétel, elhatározták, hogy csak hétfőn délután — hogy miért délután és miért nem reggel, azt nem lehetett belőlük kivenni — hozzák be Jovit, addig pedig egy fogadóban kipihenik az ut fáradalmait. A fogadóban Jovi kezinci rokonainak a vendégei voltak, akik ravasz jámborsággal így akarták lekenyerezni Jovi őreit. Az ébernek és lelkiismeretesnek éppen nem mondható őrköt — mint rabokat szállította be Jovival együtt a katonai őrzőket, amely reájuk akadt.

— **A szállóbeli szobaasszony nem cseléd.** A budapesti törvényszék főlebbeszéki tanácsa legutóbb egy konkrét esetről kifolyólag a következő határozatot hozta: A szállóbeli üzlet nem háztartás a szállósnak és nem is a cseléd-törvényben említett gazdaság, hanem csak iparhatósági engedelem mellett folytatható üzlet. Kétségtelen, hogy ezen iparüzlet folytatásával járó teendőre alkalmazott szállóbeli szobaasszony cselédnek nem tekinthető, annak ellenére sem, hogy cselédkönyvvél van ellátva, mint-hogy ez a körülmény a felperes foglalkozásának jogi minősítését nem befolyásolja.

— **Orvosi körökben** már rég ismert tény, hogy a Ferencz József keserűviz valamennyi hasonló vizet tartós hashajtó hatása és emulsióreméltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan Ferencz József keserűvizet. (1)

H. Beaulieu.

alkalmazkodó szöveget látott, mindig irigylte az asszonyokat, akik a természet és a lélek minden hangulatához alkalmazkodhatnak öltözetükben. Egy-egy szép ruhába mindig szép asszonyt képzelt, határozott jelleggel, amint a ruha színe és formája kívánta. Mindig sajnálta, ha szép asszony e tekintetben hibázott.

Most is csak nézett arra a szerencsétlen bluzra. Nemcsak figyelmét vonta el, még a gondolkodását is zavarta ez a ruhadarab. Tudta, bizonyosan tudta, hogy még álmában is meg fogja ma zavarni.

A leány egy napnyugtáról beszélt, melyet a minap együtt néztek.

— Azokat a színeket sohasem felejttem el! Mit ér ez, gondolta a férfi. Csak rajong, nem érez. Egy rosszul festett napnyugta ép úgy elragadná. Lelekével néz csak, el tudna lakni vérvörös tapétájú szobában zöld butorokkal s a falon lerámázott elismerő oklevelekkel. Ez tán szerencse, de mennyit kell egy ily szerencsés barbár nő élete társának szenvednie!

A leány aggódva figyelte, hogy mulnak a drága percek. S érezte, hogy a férfi távolodik, egyre jobban távolodik tőle, elérhetetlen messzeségbe.

Tegnap este oly közel voltak egymáshoz. Mi történt azóta? Mért beszél oly közömbös dolgokról most, a váláshoz oly közel, e találkozásán, melyet ő kért s oly remegő, rezgő hangon kért.

A férfi végre elszánta magát.

— Ideje, hogy beszéljek, mondta magában, nekilendült és azt mondta, hogy — az élet volta-keppen örökös bucsuzás kedvelt helyektől, kedves emberektől. Nem is szeret ismeretségeket kötni, mert minden rokonérzés fejlődésénél előre érzi a válás fájdalmát.

Ezt kár volt mondani. Az az átkozott bluz más irányt szab beszédjének.

— Itt az idő. A vasúthoz kell mennem. — Mondta a leány bágyadtan, bánatosan.

— Megengedi, hogy elkísérjem?

Oly semmitmondó, konvencionális hangon mondta ezt, maga is bosszankodott rajta. Miért is kellett annak a sok szép szónak, amit az előbb gondolatban elmondott a leánynak, elmondatlan maradnia?

Ha a bluzra nézett — pedig rá kellett nézni — határtalan kedvetlenség, szinte undor fogta el. Mintha valami verki játszott volna mellette. Végzetes baj volt, hogy a színek iránt éppoly érzékeny volt, mint mások csak a hangok iránt.

Feszés, erőszakolt társalgás közben az álmásra ért.

A férfi feledhetetlen aranyos napokról, örökre emlékezetes boldog időről motyogott valamit. A leány konvencionálisan felelt és mosolygott hozzá. Nagyon meghatotta a férfit. Senki sem sajnálhatta őt jobban, mint ő. Türetlenül kellett magát, hogy amit vonzalomból nem tudott mondani, szájalomból mondja meg neki, hogy magához ne vonja és azt a szegény, most oly hősiessen mosolygó száját meg ne csókolja.

De minden szájalómérzete mellett — melybe egy kis adag bosszúság és kegyetlenség is vegyült — tudta, hogy ez nem az az asszony, akivel együtt élhetne. Tévedés volt, melyből a zöld bluz kiábrándította. Mert sokkal mélyebbre hatolt a dolog, semhogy csak pillanatnyi elkedvetlenedésnek lett volna mondható. Nagyjelentőségű megnyilatkozás volt.

Szomorú volt-e vagy megkönnyebült, mikor az állomást elhagyta? Maga sem tudta. Körülbelül egyensúlyban volt a két érzelem.

Vajjon — így töprengett — más fordulatot vett volna-e a dolog, ha más ruhát vesz magára? A gondolat oly képtelenség tetszett előtte. De ha csak egy véletlenül mult, hogy nem követett el ostobaságot, akkor, nos akkor — ami még a tizenegyedik órában óvta őt — mégis csak hálát kellett éreznie — a zöld bluz iránt.

Egy szalmaözege levele.

Nagybecskerek, 1906. aug. 3.

*Egyetlen Mucuskám, drága Életem!
Aranyos Tubicám!*

Aki neked azt írta, hogy én reggelig a kávéházban kibőgöm a tudómet, hogy huzatok és hogy idegen nők után mászkok, az egy aljas, szemtelen rágalmozó. Azt hiszem, őt esztendő alatt eléggé meggyőződhet arról, hogy én téged, egyetlen Mucuskám, drága Életem, aranyos Tubicám, az örülethez hasonló imádatl szerettek és hogy ily rágalmozó úgy pattannak le rólam, mint pancérról a nyilvessző. Hogy én huzatok? Haha! Kacaj. Igaz, hogy huzattam, de zápfogat. Igen, zápfogat, mert 5 napig meleg harisnyát viseltem a fogamon, mert 5 napig nyomtam az ágyat és ő engem, mert beteg voltam, nagyon beteg. Ma reggel kelttem föl újra, dagadó szívvel, de lelobadt arccal. Így van, egyetlen Mucuskám, drága Életem, aranyos Tubicám!

Tegnap Palotayéknál voltam vacsorára meghívva. Igaz jól éreztem magamat, de ott is te hiányzottál nekem, egyetlen Mucuskám, drága Életem, aranyos Tubicám! Az ötödik üveg pezsgőnél sirva emeltem a poharam a te drága Egészségedre és az egész társaság sirt, még a végrehajtó is. Azután összetört szívvel egymás nyakába borultunk. És még rólam azt mondják, hogy én idegen nők után mászkok! Ez gyalázat, ez mérgénytel ferji közismert erenyeim ellen!

Tegnapelőtt Prűcsök Dénes barátunk születésnapját ünnepeltük a Rózsában. Minden férj a feleségével volt jelen, csupán te hiányzottál, egyetlen Mucuskám, drága Életem, aranyos Tubicám. Én Kövyné mellett ültem és egész este rólad beszélünk. Nagyon irigyel téged az új selyemruháért és azt mondták, hogy én mintaférj vagyok, mert mindig utnak eresztelek és azonkívül még selyemruhát is veszek neked. Azt is mondták, hogy ilyen férj kellene neki. Én azonban egész este csak rólad beszéltem, sőt a káposztalevesnél is, amelyre Kövyné szeretetreméltóan meginvitált.

Kövy barátommal most ritkán vagyok együtt, mert néhány hét óta hivatalos körúton van.

A lakásban minden rendben van, Mici, a szobaleány igen jól viseli magát és azért a fizetését 2 forinttal fölemeltem. A szakácsnét ellenben elküldtem, mert hiszen most ugys a vendéglőben kosztolok. Minek köll két cseléd, ugye egyetlen Mucuskám, drága Életem, aranyos Tubicám?

Ami azt illeti, hogy hazajőjj, csak maradjál edesem, ha a te drága, megbecsülhetetlen Egészséged így kívánja. Inkább elepedek utánad, csak te légy nekem egészséges, egyetlen Mucuskám, drága Életem, aranyos Tubicám! Ebbe a melegbe nem érdemes hazajönni, hidd el, mi majd megveszünk itt lent délen. Csak maradj északon, aranyom, ne zavartasd magadat!

No de zárom soraimat, sőt arra sincs időm, hogy a levelet még egyszer átolvassam, mert hivatalba kell szaladnom.

1.000.000 puzi a te sirig hü, örökké imádó, halálosan szerelmes

Paldtől.

A másolat hitelűl: —odi.

TÁVIRATOK.

A kiegyezési tárgyalások.

Budapest, augusztus 3. (A „Torontál” eredeti távirata.) A Magyar Nemzet jelenti: A magyar kormány már hetek óta várta, hogy megkapja az osztrák kormánynak azt a memorandumát, mely Ausztriának a kiegyezéssel kapcsolatos kívánságait foglalja magában. Ez a memorandum azonban nem érkezett meg, egyelőre nem is fog megérkezni. A helyett, hogy Beck báró elküldötte volna a megígért memorandumot, elutazott Ischlbe és ott azt proponálta a királynak, hogy a nyár folyamán a kiegyezés dolgában ne történjék semmi. A király készséggel beleegyezett a dologba s amikor Wekerle Bécsen át Ischlbe utazott, az osztrák fővárosban találkozott Beck báróval, aki közölte vele, hogy a király mily szívesen fogadta azt a tervet, hogy a nyáron át teljesen szüneteljenek a kiegyezési tárgyalások. Ily előzmények után maga Wekerle sem tehetett egyebet, mint hogy az ischli audiencián ő is magáévá tette osztrák kollégájának azt a javaslatát, hogy őszig a kiegyezés dolgában semmiféle érdemleges lépés nem történik, sőt még az érdemleges tárgyalások előkészítésének is csak olyképpen lehet helye, hogy a királyt a nyáron át nem fásaszják semmiképpen előterjesztésekkel és hasonló dolgokkal.

Főispánváltások.

Budapest, aug. 3. (A „Torontál” ered. távirata.) Mint jó forrásból jelentik, az ischli audiencián Andrássy Gyula gróf belügyminiszter előterjesztést tett több főispán fölmentésére és kinevezésére. A fölmentendő főispánok közt van Pogány Károly krassószörénymegyei, Bauszner Guidó fogarasi, valamint Székely György főispán. Az új főispánok közt szerepel Kelemen Béla mint szegedi, Kubik Béla mint borsodi és Fialka alispán mint krassószörénymegyei főispán. A fölmentéseket és kinevezéseket a hivatalos lap legközelebb hozza.

Kossuth Ferenc Karlsbadban

Budapest, augusztus 3. (A „Torontál” eredeti távirata.) Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter tegnap délután Karlsbadba utazott, ahol egészsége helyreállítása céljából három hetet szándékozik tölteni A kereskedelemügyi miniszteriumban Sztérényi József államtitkár helyettesíti a minisztert; az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt ügyeit pedig Kossuth Ferenc elnök távollétében Tóth János, a párt ügyvezető-igazgató alelnöke fogja intézni.

Szerb ügyek.

Budapest, aug. 3. (A „Torontál” eredeti távirata.) Belgrádból táviratozzák: Az ez évi március 16-ától június 17-éig terjedő Ausztria-Magyarország és Szerbia között történt diplomáciai levelezésre vonatkozó kékkönyvet ma adták ki. — Egyes hírlapoknak azon hírével szemben, amely szerint György herceg a kreuzotí ágyugyárat megfogja látogatni, továbbá az ezen hírekhez fűzött kommentárookra vonatkozólag konstatálják, hogy a trónörökös az összes nevesebb ágyugyárat és ha ideje engedi, mindama városokat is meg fogja látogatni, amelyekben nagyobb történelmi események játszódtak le. A trónörökös ez utazásának tisztán tanulmányi utazás jellege van.

Az orosz események.

Budapest, augusztus 3. (A „Torontál” eredeti távirata.) Szentpétervári jelentések szerint a kormány a katonai zendülésekkel szemben az elrettentési teóriát fogja követni s az összes kolumposokat, valamint azokat, akik a lázadás előkészítésében részt vettek, agyon fogja lövetni.

Budapest, augusztus 3. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Kronstadtól sürgönyzik, az ottani helyőrség föllázadt. A parancsnokot, valamint számos tisztet megölték. Az utcákon és a város környékén véres harcok folynak a zendülők és a kormány csapatai közt. A városban kihirdették az ostromállapotot.

Budapest, aug. 3. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Szentpétervárról sürgönyzik, a Sveaborgi zendülés véget ért. A felkelők részben megadták magukat, részben elmenekültek. A finnországi vasutvonalakat csapatok őrzik.

Tüntetés a záróráért.

Budapest, augusztus 3. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Pécsről jelentik, az ottani kereskedő segédek az inasokkal együtt tüntető sétát rendeztek azok ellen az üzlettulajdonosok ellen, akik nem akarnak hét órákor zárni. A tüntetők megabucgolták ezeket az üzleteket. Egyéb baj azonban nem történt. A segédek elhatározták, hogy a tüntetést mindaddig megismétlik, amíg valamennyi üzlettulajdonos el nem fogadja a hét órai zárást.

Automobil szerencsétlenség.

Budapest, aug. 3. (A „Torontál” eredeti távirata.) Kőszegről jelentik: Szapáry László gróf tegnap automobilján Alsószőlők községen robogott keresztül, s az utca fordulójánál egy alsószőlőnki embert elgázolt. A szerencsétlen embert halálra gázolva szállították lakására, hol még a tegnapi nap folyamán meghalt. A vizsgálatot megindították.

Sztrájk Szombathelyen.

Budapest, augusztus 3. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Szombathelyről jelentik, az ottani lakatos munkások beszüntették a munkát. A munkások bérfölmelést kívánoak.

Tűz a milánói kiállításon.

Budapest, aug. 3. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Milánóból sürgönyzik, tegnap ott a kiállításon tűz ütött ki. Mialatt azonban a veszedelem elhárapózhatott volna, a tűzoltók elfojtották a tüzet.

Budapesti gabonatózsde.

Budapest, 1906. augusztus 3.

A készárúüzlet hivatalos árjegyzése.

Buza	Kilós	100 kilogr. ára		Kilós	100 kilogr. ára	
		kor.-tól	kor.-ig		kor.-tól	kor.-ig
Tiszavidéki	75	14.70	14.90	79	15.65	15.95
Pestvidéki	74	14.20	14.35	78	15.25	15.45
Bánsági	75	—	—	79	15.65	15.70
Bácskai	74	14.40	14.60	77	15.15	15.35
Szerbiai	76	—	—	79	—	—

Egyéb gabonanelemek		100 kilogr. ára	
		kor.-tól	kor.-ig
Rozs	elsőrendű	—	—
	középmínőségű	12.45	12.65
Árpa	takarmányárú I. r.	12.30	12.60
	másodrendű	11.80	12.10
Köles	—	—	—
Zab	elsőrendű	—	—
	középmínőségű	15.50	16.50
Tengeri	belföldi új	12.40	12.65
	román vagy bolgár	—	—
	cinquantin	—	—
Repce	káposzta	—	—

Határidő-üzlet.

Budapest, augusztus 3. (A nagybecskereki Lloyd-társulat távirata.) A mai tőzsdén déli zárlatkor a következő árakat jegyezték:

Buza (októberre)	14.82
Buza (áprilisra 1907.)	15.40
Rozs (októberre)	12.50
Rozs (áprilisra 1907.)	—
Zab (októberre)	12.70
Zab (áprilisra 1907.)	12.96
Tengeri (augusztusra)	12.76
Tengeri (májusra 1907.)	10.96

Piaci árak.

Hivatalosan feljegyeztettek a Nagybecskereken, 1906. évi augusztus hó 3-án megtartott heti vásár alkalmával:

Buza	50 kilogramm	7.50	korona
kétszeres	—	7.50	—
roz	—	6.—	—
árpa	—	5.—	—
zab	—	8.—	—
kukorica	—	6.50	—
uj	—	—	—
repce	—	14.—	—
széna I.	—	5.—	—
II.	—	4.50	—
szalma I.	—	4.—	—
II.	—	3.—	—
burgonya 1 kilogr.	—	—	—
marhahús I. 1 kilogr.	—	1.28	—
II.	—	1.20	—
borjú hus	—	1.60	—
disznó hus	—	1.40	—
juh hus	—	1.20	—
zsir	—	1.63	—

Vonatok érkezése és indulása

Nagybecskerekre, illetve Nagybecskerekről. Érvényes 1906. május hó 1-től.

Érkezik:

a) A nagybecskereki pályaudvarra:

Temesvár, Versecz, Zsombolyáról: délelőtt 9 óra 33 p.
Pancsováról: délután 5 óra 40 p.
Budapest—Szegedről: reggel 7 óra 18 p.; délután 5 óra 33 perc.

Szegedről: (motorkocsi) d. e. 9 óra 47 perc.

Budapest—Nagykikindáról: este 9 óra 48 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarra:

Zsombolyáról, Verseczről, Alibánáról és Temesvárról: este 8 óra 05 p.
Módosról: minden kedden, pénteken és vasárnapon reggel 6 óra 30 p.

Pancsováról: reggel 8 óra 27 p.

Zsombolyáról: (keskenyvágányu vonal) reggel 8 óra 23 p.; este 7 óra 05 p.

Bégaszentgyörgyről: (keskenyvágányu vonal) délután 4 ó.

Indul:

a) A nagybecskereki pályaudvarról:

Pancsovára: délelőtt 8 óra 10 p.; este 7 óra 5 p.
Szeged—Budapestre: d. e. 10 óra 10 p.; este 6 óra 46 p.
Szegedre: (motorkocsi) d. u. 1 óra.
Nagykikinda—Budapestre: reggel 6 óra 7 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarról:

Zsombolya, Temesvár, Versecz: délután 4 óra 35 p.
Temesvár, Versecz, Antalfalva—Pancsova és Alibánarra: reggel 3 óra 33 p.

Zsombolyára: (keskenyvágányu vonal) reggel 3 óra 58 p.; délután 5 óra 25 p.
Módosra: minden kedden, pénteken és vasárnapon délelőtt 11 óra 38 p.
Bégaszentgyörgyre: (keskenyvágányu vonal) délután 12 óra 20 perc.

